

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ObdoV/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	7004898009
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7004898009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: Reštaurácie, štátny podnik Rožňava v likvidácii, so sídlom Šafárikova č. 17, Rožňava, IČO: 00 187 526, o konečnej správe, o dovolaní správcu konkurznej podstaty JUDr. Jozefa Jaroščáka st., so sídlom Radničné námestie 33, Bardejov, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2015, č. k. 4Obo/33/2015- 272, takto

rozhodol:

Dovolanie správcu konkurznej podstaty o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 7K/52/2004-364 z 21. 09. 2015 schválil konečnú správu zo dňa 28. 04. 2014 so zmenami tak, že príjmy konkurznej podstaty schvaľuje vo výške 13 334,31 eur, odmenu správcu konkurznej podstaty schvaľuje vo výške 2 323,57 eur, výdavky správcu konkurznej podstaty vo výške 9 676,12 eur a pre veriteľov na rozdelenie zostáva suma 1 334,62 eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7K/52/2004-29 z 26. 10. 2004 bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Vasil Dubňanský. Uznesením č. k. 7K/52/2004-53 z 11. 01. 2005 bol rozhodnutím schôdze veriteľov do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovený JUDr. Jozef Jaroščák st. a ten predložil Krajskému súdu v Košiciach dňa 07. 05. 2014 končnú správu s vyúčtovaním nákladov a odmeny správcu. Príjmy konkurznej podstaty, ktoré neboli namietané žiadnym veriteľom, predstavujú sumu 13 334,31 eur a tieto v uvedenej výške schválil. Taktiež schválil odmenu správcu konkurznej podstaty v súlade s vyhláškou č. 389/2001 Z. z., ktorá nebola predmetom námietok a bola schválená vo výške 2 353,57 eur. Výdavky súd prvého stupňa schválil vo výške 9 676,12 eur (namiesto 11 010,74 eur) v súlade s námietkami veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava. Uznal správcom vyúčtované cestovné do speňaženia majetku úpadcu vo výške 1 661,85 eur a po speňažení majetku úpadcu vo výške 215,62 eur, nakoľko mal za to, že po predaji majetku bolo nevyhnutné vykonať ešte cesty v súvislosti s vypracovaním kúpnej zmluvy a zabezpečením vkladu vlastníckeho práva do katastra v Rožňave, ako aj cestovné za cesty, ktoré súviseli s účasťou správcu na otváraní obálok na Krajskom súde v Košiciach, a to v súvislosti s predajom ďalšieho nehnuteľného majetku. Súd prvého stupňa nepriznal správcovi

konkurznej podstaty cestovné v súvislosti s účasťou na pojednávaniach uskutočnených na Okresnom súde Rožňava, sp. zn. 5C/1122/2000 a sp. zn. 6C/146/2005, keďže správca konkurznej podstaty nebol prítomný na pojednávaniach v rámci konaní o uplatnenom reštitučnom nároku tak, ako to uviedol vo svojom vyjadrení z 28. 08. 2014.

Na odvolanie správcu konkurznej podstaty Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach uznesením zo dňa 30. novembra 2015, č. k. 4Obo/33/2015-272 potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, týkajúcim sa cestovného vyúčtovaného správcom konkurznej podstaty. Mal za to, že súd prvého stupňa uviedol dôvody, pre ktoré správcovi nepriznal celé ním uplatnené cestovné. Špecifikoval, ktoré zo služobných ciest nepovažoval za účelné a aj z akého dôvodu. Správca konkurznej podstaty vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, na ktoré by súd prvého stupňa nebol reagoval už vo svojom rozhodnutí. Len všeobecne konštatoval, že súdom prvého stupňa mu nebolo priznané cestovné v ním uplatnenej výške, ale o ktoré konkrétne služobné cesty by malo ísť, neuviedol. Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné. Súd prvého stupňa taktiež náležite zistil skutkový stav veci, na základe ktorého dospel k správne právnemu záveru. Podľa názoru odvolacieho súdu, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia zodpovedá zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia a je ústavne akceptovateľné. Napadnuté uznesenie o schválení konečnej správy obsahuje vo výrokovej časti podstatné údaje, a to výšku sumy určenú na rozdelenie veriteľom, výšku nákladov správy a výdavkov a výšku odmeny správcu a bolo vydané v súlade s § 29 ods. 4 ZKV, čím je daný právny základ pre rozvrhové uznesenie v zmysle § 30 ods. 1 ZKV. Odvolací súd taktiež nezistil absenciu zákonných náležitostí rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 167 ods. 2 O. s. p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie správca konkurznej podstaty. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté uznesenie bolo vydané na základe konania, ktoré trpí vadou v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Podľa dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu je z pohľadu odôvodnenosti a preskúmateľnosti ústavne nekonformné. Poukázal na to, že ani z prístupného a ani z odvolacieho rozhodnutia nevyplýva, že by súdy komplexne reagovali na stanovisko dovolateľa uvedené v odvolaní zo dňa 27. 10. 2015 a osobitne na obsah výhrady smerujúcej k tomu, že v dôsledku uspokojovania pohľadávok proti podstate spôsobom podľa ust. ods. 1 § 31 ZKV, konkurznú podstatu netvorí žiadny majetok a tým je konečná správa v zmenenej časti schválenej súdom nevykonateľná. Ďalej uviedol, že podmienky pre vylúčenie časti vyčíslených cestovných výdavkov neboli naplnené a z odôvodnenia rozhodnutí nie je zrejmé, ako súdy dospeli k záveru, že samotná neúčasť na pojednávaniach zakladá dôvod na neuznanie predmetných cestovných nákladov. Zdôraznil, že rozdelenie výťažku zo spešazenia majetku, ktorý neexistuje, vytvára absolútnu prekážku z pohľadu vykonateľnosti rozhodnutia súdu o schválení zmeny konečnej správy, pričom takýto pokyn súdu je pre správcu nerealizovateľný. Má za to, že pri rozhodovaní o konečnej správe absentuje úvaha súdu, smerujúca k zákonným požiadavkám na náležitý výkon odbornej starostlivosti správcu, ktorých dôsledné dodržiavanie nepochybne spôsobuje zvýšené náklady konkurzu. Odvolací súd prijatím záverov nereagujúcich na vyššie uvedené okolnosti, resp. prijatím záverov odlišných od vyššie uvedenej argumentácie „odňal správcovi spravodlivosť“ a zasiahol tak do jeho práva na spravodlivé súdne konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa ustanovenia § 66e ods. 1 ZKV, na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 66f ZKV, ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a/ a § 228 až § 243d Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužívajú.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Z citovaných ustanovení § 66e ods. 1 a § 66f ZKV vyplýva, že na konkurzné konanie od jeho začiatku až do jeho skončenia sa ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku použijú len vtedy, ak ZKV neustanovuje inak. V ustanovení § 66f ZKV explicitne vylučuje v konkurznom konaní použitie ustanovení upravujúcich v Občianskom súdnom konaní dovolanie (§ 236 až § 243d O. s. p.).

Zákon o konkurze a vyrovnaní je predpis, ktorý upravuje tak materiálnu stránku konkurzného práva, ako aj procesné právo konkurzné. Neobsahuje však komplexnú úpravu konkurzného procesu, preto v ustanovení § 66e ods. 1 ZKV stanovuje primerané subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV nestanovuje inak. Ten obsahuje zásadne odlišnú úpravu mimoriadnych opravných prostriedkov, keď v ustanovení § 66f ZKV výslovne vylučuje použitie § 228 až § 235 O. s. p. (obnova konania) a § 236 až § 243d O. s. p. (dovolanie, s výnimkou mimoriadneho dovolania).

Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce dovolacie konanie, vrátane úpravy prípustnosti dovolania, nie sú v konkurznom konaní použiteľné, čo znamená, že proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, vydaným v konkurznom konaní, dovolanie nie je prípustné. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je nesporne rozhodnutím vydaným v konkurznom konaní.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie JUDr. Jozefa Jaroščáka st., správcu konkurznej podstaty, odmietol ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K uvedeným záverom dospel dovolací päťčlenný senát jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.